

Gent corrent

Sabrina Gullino

Filla de desapareguts argentins. El 2008, va saber que era filla de dos guerrillers assassinats.

«Tinc un germà bessó i no sé qui és»

ALBERT BERTRAN

Catalina Gayà

–Ve a Barcelona de visita i accedeix a explicar la seva història.

–És la meva responsabilitat. A l'Argentina, la dictadura militar va segrestar uns 500 nens entre el 1976 i el 1983. Se n'han recuperat 105. Els nois que encara falten per trobar, els nostres germans, viuen privats de la seva identitat real. Jo tinc un germà bessó i no sé on és. A Espanya, hi pot haver alguns dels nostres germans.

–¿Com va recuperar la identitat?

–Sempre vaig saber que era filla adoptada, però no filla de desapareguts. Els meus pares van fer un tràmit d'adopció legal. En altres casos, van ser els militars els que es van apropiat els fills. Això, per als fills, és molt més difícil perquè els apropiadors estan directament relacio-

nats amb la mort dels seus pares biològics.

–¿Quan comença la seva recerca?

–Les Abuelas de Plaza de Mayo van començar una campanya perquè fóssim els adolescents amb dubtes els que ens féssim la prova d'ADN. ¡Imagina't, com li van donar la volta! Primer, van investigar si era possible saber la filiació saltant-se la generació dels nostres pares. Segon, van iniciar una campanya nacional perquè fóssim nosaltres els que arribéssim a elles. Jo vaig decidir fer-me la prova més que res per treure-m'ho del cap, però la setmana que vaig prendre aquesta decisió, ens va citar la justícia de la província d'Entre Ríos, a la ciutat de Paraná.

–Segueixi, per favor.

–Va arribar una citació de la justícia federal a Villa Ramallo, el poble dels meus pares. Hi vaig trucar i vaig saber que estàvem citats a de-

«Saber els teus orígens, d'on vénis, és un dret que ningú et pot treure»

clarar en qualitat de testimonis en la *causa Hospital Militar*, que investiga el funcionament d'una maternitat clandestina a l'Hospital Militar de Paraná. Allà s'hi portaven les *detingudes desaparegudes* embarassades a parir per després quedar-se amb els nens. Quan va arribar la citació en paper, vaig preguntar als meus pares si la meva adopció era legal. ¡Se'ls podien emportar presos!

–¿Què va fer?

–La meva germana va buscar a internet. Vam saber que dos militars, Pagano i Amelong, havien deixat la

filla de Raquel Negro a l'Hogar del Huérfano de Rosario. Jo podia ser aquesta nena. Vaig llegir que la meva mare havia donat a llum bessons. El nadó nen hauria mort al néixer.

–¿Quan va ser la citació?

–El 2008. Em vaig assabentar que tenia un altre germà, Sebastián Álvarez. La meva mare havia tingut un fill amb el seu primer marit. Sebastián és part querellant en la causa judicial. Sabia, des de petit, qui era i que la meva mare estava embarassada.

–¿M'explica la història?

–El 2 de gener de 1978, van ser segrestats en un operatiu militar a Mar del Plata i van ser portats a un centre clandestí de detenció, tortura i extermini a Rosario. La meva mare tenia Sebastián, d'un any i mig, i estava embarassada de set mesos. El meu pare, Tulio, era cap de la columna rebel de Rosario. Quan van caure,

els militars van utilitzar Tulio per portar a terme l'operació Mèxic.

–¿Què és?

–El general Galtieri va a Rosario i li diu a Tulio que entregui la cúpula de guerrillers a Mèxic. La meva mare va quedar com a ostatge. El van enviar a Mèxic i es va poder escapar i denunciar el que estava passant.

–¿I la seva mare?

–La meva mare queda com a ostatge a la Quinta de Funes, a Rosario, i la porten a l'Hospital Militar de Paraná, a la província d'Entre Ríos. Això prova que a Paraná hi va funcionar una maternitat clandestina. Bé, la meva mare dona a llum i a nosaltres ens deriven a l'Institut de Pediatria Privada (IPP) de Paraná, on ingresseu com a N. N. López i Soledad López.

–¿Com ho va saber això?

–L'any passat es va celebrar un judici oral i es va reconstruir tot: a l'IPP hi vaig entrar el 4 de març i el nen està anotat el 10 de març. Els militars van dir que el nen havia mort, però durant el judici es va comprovar que ens van donar d'alta a tots dos. La causa de l'Hospital Militar es va tancar i es va obrir una part que es diu N. N. López segons el seu parador.

–¿Què va passar amb els pares?

–A la meva mare la van assassinar i el meu pare es va prendre una pastilla de cianur per no delatar ningú.

–¿Encara descobreix coses?

–Sí. A l'Argentina hi va haver un pla sistemàtic d'apropiació de nadons. Aquí va succeir el mateix durant el franquisme. Jo l'únic que puc dir és que saber els teus orígens, d'on vénis, és un dret que ningú et pot treure. ≡

gentecorriente@elperiodico.com